

"Hanneke. Een mooi, slim Joods meisje met lang zwart haar"

Hanneke. Een mooi, slim Joods meisje met lang zwart haar. Ze ging om met een onbenullige student psychologie.

Hij probeerde als langharige simulant de militaire dienst te ontlopen.

Hij zou ze wel even piepelen als afgestudeerde psycholoog. Het omgekeerde gebeurde. Ze piepelden hem. Hij maakte niks klaar.

Hij heeft de volle achttien maanden uitgediend als soldaat eerste klas. Je moet net zoals auteur dezes van goede huize komen om het op te nemen tegen het militaire kader.

Al die knulletjes uit Haarlem zouden er wel even voor zorgen dat ze binnen een dag de dienst uit werden gebonsjoerd.

Alleen mij lukte dat moeiteloos, maar ik ben een genie en spijkerhard, ondanks dat ik bij voorkeur in een bustehouder, nylons, jarretelgordel, tanga slipje, onderjurk en op pumps door het leven wals.

Het was in de tijd dat de bassist van het Pim Jacobs trio door die vreselijke trut Rita Reys de combo uit werd gezet omdat hij een jointje rookte in de pauze als ze optraden, dat gaf hem inspiratie, maar dat mocht niet van die dikke stoot Rita Reys, die niet kon zingen maar zich graag de Nederlandse Ella Fitzgerald liet noemen.

Nederlandse kunstenaars zijn groot in namaak. De Japanners van Europa.

Ik heb de tijd nog mee gemaakt dat er niet gedeald werd. Je deed het gewoon uit vriendendienst.

Het was een sport. Het had ook iets idealistisch. Je zette je er mee af tegen de burgermaatschappij.

Avantgarde was het. Je deelde alles wat je had met elkaar, je stuff, je poen, vrouwen, maar ook je lichaam als hedonist. Dat sprak vanzelf, daar werd niet over geluld.

Terra incognita op moreel gebied bestond niet in onze ruime opvattingen.

Wij kotsten op de hard werkende, bleke kantoorlui, die om vijf uur 's middags op de Fongersfiets massaal naar huis reden.

Hoe vaak ging ik tegen vijf uur niet naar De Munt om daar op een bank te kijken naar de drommen kantoorlui die op de fiets voorbij trokken. Ik realiseerde me dat ik aan een verschrikkelijk noodlot was ontsnapt.

En kwam er een paar kilo weed aan met een schip uit Verweggistan. Het ging dan in een Telegraafkrant verpakt recht door naar de Cotton Club op de Nieuwmarkt.

Een paar vrienden uit het Leidseplein milieu en ik maakten dat schoon en verdeelden het in kleine porties, samen met Martin Primadonna, de eerste beroepsneger van Amsterdam, die toen nog op een woonboot woonde waar half hip Amsterdam rond hing.

We stopten het spul in lucifersdoosjes en verkochten dat aan een kleine, selecte kring van liefhebbers voor een paar joeties per stuk, daar verdienen we flink op, want voor niets gaat de zon op en trad in die jaren een bijstandsuitkering in werking.

Een vriend van Teun Steun was de agressieve JanJoris Laminaat, een beroepswerkeloze acteur, die politie agenten uitdaagde door een vuurtje te vragen voor zijn stick ter grootte van een kleine conifeer.

Een uur later stond hij met tomaten en rotte eieren te gooien en te schreeuwen naar gevestigde acteurs als Ko van Dijk, Willem Nijholt en actrices als Ellen Vogel dat ze fascist, kapitalist en nazi waren. De etiketten die extreem linkse beroepswerkelozen plakten op alles en iedereen die ze niet welgevallig waren.

De broer van JanJoris Laminaat was initiatiefnemer bij de Satanskerk. Duivels lekker. Een lekker fris stelletje.

Er waaide een nieuwe wind door Nederland. Toneelvoorstellingen werden gesaboteerd door radencommunisten. De goed gesalarieerde ambtenaren van CRM kozen de kant van de linkse extremisten. Dat hadden ze geleerd op de asoosiejale academie.

Simon Vinkenoog was een van onze vaste klanten en een Kennemerlandse graficus, een halve zool uit Haarlem, die zijn burgermansbaan had opgezegd om voor kunstenaar te gaan spelen, en dankzij diefstal, fraude en kunstvervalsing-en twee keer in de bajes terecht kwam.

Niet iedereen was zo slim als GeertJan Jansen die met zijn oplichten over al mee weg kwam.

Haarlemse contraprestatiekunstenaars waren de hele dag zo stoned als een garnaal, zaten zomers op het strand en in het kielzog daar van heel wat leerlingen van de kunstnijverheidsschool, met meestal een rijke papie en mammi en een flinke toelage, dus die kochten zich ongans aan weed, pep en LSD trips om ook mee te doen.

© juni 2015, fredvanderwal, BasicPublishing.nl